

Proloog

Er zijn vijf jaar voorbijgegaan sinds Vincent Jones op 2 augustus 2016 bekendmaakte dat hij een tour zou maken met de titel Bittersweet memories.

Vincents band Greencard, met Josh, Georg, Jack en Vincent als toetsenist, is een wereldberoemde act. Net als zijn vroegere band Watership. Aan dat succes kwam in augustus 1996 een abrupt einde toen door een aanslag bijna de hele band, met crew en staff werd vermoord door Robert Dayle en zijn mannen. Benno Kuypers, de vroegere verloofde van Vincents zus Carol, was achter de schermen hun partner in crime. Benno kon de breuk met Carol niet verwerken en raakte geestelijk zwaar in de problemen. Samen met meesterbrein Quaid bezwoer hij wraak te nemen op Vincent, die – volgens Benno – de aanstichter was van al zijn problemen. Namens Benno nam Quaid wraak tijdens een concert van Watership in Sydney: ruim 80 mensen verloren bij de aanslag het leven.

Vincent overleefde de aanslag ternauwernood en bouwde na een moeilijke start zijn leven weer op. Hij had zijn hele familie verloren, maar vond nieuwe vrienden – het voelde voor hem als een nieuwe familie – bij de mensen die hem na de aanslag hadden opgevangen.

Vincent kwam in Los Angeles terecht toen hij op zoek was naar zichzelf. Hij ging in een muziekstudio werken. Op die plek ontmoette hij Alice, met wie hij later zou

trouwen. Hij kwam eveneens oog in oog te staan met Benno's zus en broer: Maaïke en Pieter-Jan.

Er ontstond een band tussen hen die niemand voor mogelijk had kunnen houden. Het verdriet dat een ander hun had aangedaan, bracht hen bij elkaar.

De vriendschap tussen Pieter-Jan en Vincent werd hecht en Vincent nodigde hem uit om naar Australië te komen voor een bezoek. Pieter-Jan, die inmiddels Peter genoemd werd, wist daar een fantastisch mooi concert te organiseren. Hij wist bijna alle grote namen uit de muziekbusiness van Australië mee te krijgen. Er werd geld opgehaald om de hulpdiensten te ondersteunen die ingezet werden toen Australië te maken had met verwoestende bosbranden. Dat leverde hem een baan op bij het 'imperium' Greencard.

Tijdens de grote afterparty van het concert raakte Vincent ernstig gewond en moest na een zware operatie herstellen op de plek waar hij na de aanslag ook revalideerde. Daar hoorden ze dat hun allergrootste vijand Benno was omgekomen tijdens een vluchtpoging. Het leven leek eindelijk weer normaal te worden.

Nu, zeven jaren later, is Peter getrouwd met Kelly, die al jarenlang voor Vincent en de band werkt. Ze zijn zes jaar eerder ouders geworden van een tweeling. Kelly werkt nog steeds in de studio, Peter werkt bij het management van de band en is Vincents naaste vriend geworden.

Hoofdstuk 1 Nothing ever really ends...

“Ik zeg het je: ondanks dat ik het nu al enkele keren meegemaakt heb, blijft het gek dat we vanmorgen gewoon op het strand zitten te ontbijten. De jongens spelen in hun zwembroek in het zand, terwijl we in de verte heus kerstliedjes horen. Volgens mij is morgen pas het sinter-klaasfeest in Nederland, 5 december. Maar het is hier vanaf vandaag heus kerst!”

Terwijl hij het berichtje in de familieapp typte, keek Peter Kuypers met een schuin oog naar de tweeling, die eigenlijk te lief bezig was om gezond te zijn. Hij kende zijn mannetjes en wist hoe ze waren: twee meestal ongeleide projectieltjes van nu zes jaar oud. Kelly zat naast de jongens, dromerig naar de branding te kijken. Maar ze hield die twee hoe dan ook in het oog, daar was hij zeker van.

Rust, ze hadden vakantie. Vier weken niets en dan zou het normale leven weer beginnen. Deze pauze hadden ze verdiend na al het werk en de reizen die ze hadden gemaakt. Eind 2017 hadden ze de tournee door Europa en Amerika gemaakt. Bittersweet Memories was de tour genoemd en het was een onvoorstelbaar succes geweest. Ze hadden zichzelf overstegen. Ruim een half jaar waren ze onderweg geweest. Daarna, na een korte pauze in Sydney, was er halverwege 2019 de Mid-East tour geweest van ruim drie maanden. Een nieuw album was gemaakt, Africa on tour had in 2020 plaatsgevonden en nu, eind 2021 waren ze net terug van enkele

weken naar de Westkust van Australië. Begin januari ging het verder: Nieuw-Zeeland stond op het programma en al zou het maar een korte trip zijn, het was wel weer enerverend. Zodra ze terug waren, moest er gewerkt worden aan nieuwe tracks en dan zouden ze in september weer richting Europa gaan. Druk, steeds onderweg. Zoals altijd. Werken in deze setting was het allermooiste wat hij zich kon bedenken, maar ook het aller onwaarschijnlijkste dat ...